

Р Е Ш Е Н И Е

№ 12

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 14 февруари 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шестнадесети януари, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Е. Иванова

Слава Георгиева

при секретаря Е.В.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Иванова к.н.а.х.д №351 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по **касационна жалба от ТД на НАП София**, срещу решение №451/05.10.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №547 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е отменено НП №12541-0187930/19.01.2012 г. на Зам. Директор на ТД на НАП – София, издадено срещу ПК,***, с. ***, общ. Перник, обл. Перник за нарушение по чл. 7, във връзка с чл.3,ал.1 и чл.17 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба Н-18/13.12.2006 г.), като на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗЗДС) е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000 лв.

Жалбоподателят твърди, че атакуваното решение е неправилно и незаконосъобразно, тъй като не са допуснати посочените от районния съд процесуални нарушения, послужили като основание за отмяна на НП. Твърди се, че неправилно е приета като съществено процесуално нарушение грешката допусната при посочване на мястото на извършване на административното нарушение. Освен това е изразено несъгласие с констатациите на въззивния съд, че за времето когато е издадено НП лицето Г. Щ. Т.*** е изпълнявал длъжността – заместник директор на ТД на НАП гр.София, но не са посочени доказателства които да подкрепят твърденията в касационната жалба.

Пред съда **ответникът по жалбата ПК,*****, се представлява от адв.Н.***, който възразява срещу касационната жалбата и моли съда да остави първоинстанционното решение в сила, като правилно и законосъобразно.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Административен съд-Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция намира следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд - Перник, въз основа на представените пред него и събрани писмени и гласни доказателства е приел за установено от фактическа страна, че на 23.11.2011 г. в хода на извършвана проверка от инспектори при ТД на НАП София в търговски обект –магазин за хранителни стоки находящ се в с.***, общ.Перник, стопанисван от настоящия ответник, било установено, че не е монтирано и въведено в експлоатация фискално устройство. При същата проверка е осъществена контролна покупка от инспектор по приходите и продавача не е издадал касова бележка от ръчен кочан, нито фискален бон от ФУ. На 25.11.2011 г. на ПК,***, чрез представляващия е съставен акт, въз основа на който на 19.01.2012 г. е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, в хода на извършваната служебна проверка на актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание е установил, че е налице съществено нарушение на правилата за налагане на административно наказание, тъй като не е посочено ясно и недвусмислено мястото на извършване на нарушението. Освен това от АНО не са представени доказателства относно обстоятелството, че лицето Г. Щ. Т.*** за периода на издаване на наказателното постановление е изпълнявал длъжността заместник директор на ТД на НАП гр.София.

По повод извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, касационният състав намира обжалваното решение за валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ съдебен контрол, както е и налице произнасяне от компетентен съд, в надлежен състав и в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

При извършената служебна проверка за съответствие на решението с материалния закон настоящата инстанция констатира, че при издаване на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, което напълно го опорочава и е безусловно основание за отмяната му. Районният съд правилно е преценил, че е налице опорочаване на процедурата по налагане на административното наказание, но не се споделят мотивите му. Действително в АУАН и НП, като място на извършване на нарушението са посочени две различни села съответно с.*** и с.***. Това обстоятелство обаче не е довело до неяснота относно местоизвършването на нарушението. В всички други документи, които са част от административно наказателната преписка недвусмислено като място на нарушението е посочено с.***. Само в НП е допусната грешка и при описанието на проверявания обект е отбелязано, че същият се намира в с.***. За ПК „***” не е останал неизяснен въпроса кой е проверявания обект и какво нарушение е констатирано в него. Тези изводи се подкрепят и от обяснението на представителя на кооперацията, в което изрично е посочено кой обект е проверен и защо в него не е монтирано фискално устройство.

Въпреки, че не възприема мотивите на РС относно неясното посочване на мястото на извършване на нарушението, решаващият състав намира че е налице незаконосъобразност на издаденото НП. При проверката на АУАН и издаденото въз основа на него НП се констатира, че не отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, поради липса в същите на пълно и точно

описание на нарушението от обективна и субективна страна. При описанието на нарушението и посочване за приложима санкционна правна норма на чл. 185, ал. 2 на ЗДДС, не е прецизиран конкретен състав от множество съдържащи се в нея административни нарушения. Не е прецизирана разпоредбата от Наредба Н-18/2006 г. В НП, като нарушен е вписан чл.7, но той съдържа три алинеи, които възлагат различни задължения на лицата по чл.3 от Наредба Н-18/2006 г. - за монтиране и въвеждане в експлоатация фискално устройство; за забрана на осъществяване на продажба без функциониращо фискално устройство и за изграждане на дистанционна връзка с НАП. В конкретния случай не е прецизно посочено кое от тези задължения не е изпълнено от ПК „***” или ако се отнася за двете, то отново липсва отбелязване. Прецизното, съответно на обстоятелствата по конкретен случай вписване на фактическия състав по извършване на нарушението и правилното му квалифициране е от особено значение за реализиране в пълнота правото на защита на наказваните административно лица. Липсата на яснота и конкретизация при описание на фактическите констатации и нарушените правни норми ограничава съществено правото на защита на санкционираното лице, препятствайки го да разбере какво точно му се вменява във вина, правната квалификация на нарушението, както и съответствието на приложимата правна норма.

Друго основание за незаконосъобразност на НП е противоречието му с чл.18 от ЗАНН. От обстоятелствената част на НП е видно, че в търговския обект е констатирана липса на ЕКАФП-нарушение по чл.7, ал.1 от наредба Н-18/2006 г. Констатирано е също и друго нарушение, че при осъществена контролна продажба не е издадена касова бележка от фискално устройство или ръчен кочан. За тези нарушения е наложена една санкция. С налагането на едно общо наказание привлеченото към отговорност лице е поставено в невъзможност да разбере за кое нарушение какво наказание му се налага и по този начин отново се засяга правото му на защита. Смесването на две отделни административни нарушения, санкционирани с различни правни норми налага извод за допуснато съществено процесуално нарушение, което напълно опорочава издаденото наказателно постановление и е безусловно основание за отмяната му.

Стигайки до същия краен извод за незаконосъобразност на наказателното постановление, първоинстанционният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №451/05.10.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №547 по описа на съда за 2012 г., с което е отменено НП №12541-0187930/19.01.2012 г. на Зам. Директор на ТД на НАП – София, издадено срещу ПК „***” с. ***, представлявана от С. Х. Г.***-председател.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/

/п/